

Uone maa piiri pääl ollu ühtkord üht jõe
 das wahi pääl. Kurad waras ku ta pääl ära (78)
 ja wiinu omu maale pooda üle raudarstakimi,
 pääl jõe la tal kurad kuisa aastle aiga, jü
 oles tal kurad poja palmas ära kopeet kurad
 tühet ollu temäst ole meel, ta paastu tal äte
 ööfje ämmet, jü paaun koft ant ja ätelmu. "Nuu
 oma maale ante pooda ja üle pääl, ku ja kofee.
 Dige wäit jü oia ennaff all kuu, jüft jüsam
 ristiniimep oit man." Ta jüoim möffa ja elän
 feijje aasht wöta wüf möffan. Ühtkord kullu
 möffa kari wälle, üht lhu jüoim kofa jüft
 möffa, f. ant äte kofeje wömmu jeda, lhu ollu
 more jünijs jüft ku ilma aasht. Ta wömmu tal
 murdme, ku na ta ära ollu murdon, jü lhu
 jüwafje wöte ööte ämmet katu ja ja ta paam
 jälle inimfje.

II.

Ühtkord ollu kolm fipra, wäit ollu jümtüht
 wäht, paha ollu na katore. Wähtüf nime ollu
 Nisupann. Täll ollu förm fihm fihante fuur jüud,
 et ja paha mis elle kullu, förm nippfje jüru
 Cätken. Ku olesht einu wöte kaaru wafa ollu
 jü laktu ku nipp ja olesht ollu jüwte ihen.